

DISTICHIASIS BIJ HONDEN

Dr. B.J. Vortman, arts

A. Heijn, oogheekundig dierenarts DipECVO

Wat is het?

Distichiasis is een aandoening van oogharen. Letterlijk betekent het woord "dubbele rij". Dit suggereert dat er bij distichiasis sprake zou zijn van 2 rijen oogharen. In feite is het zo dat de hond geen oogharen heeft, maar wat we zien aan haren rond het oog zijn huidharen. Deze huidharen lijken net wimpers, en hun stand is van het oog af gericht.

Bij distichiasis is er sprake van een abnormale ooghaargroei op de oogleden. Bovendien groeien deze haren zodanig dat ze binnenwaarts, dus naar het oog toe, gericht zijn. Het kan slecht één enkele haar betreffen, maar ook een paar of een hele rij.

Wat is de oorzaak?

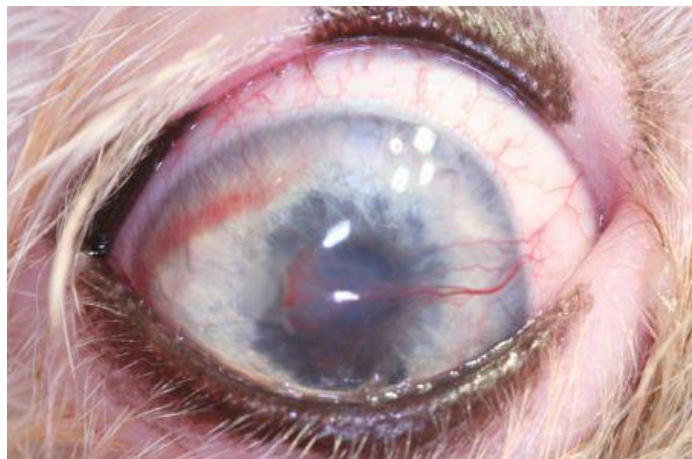
Erfelijkheid speelt een rol, maar hoe dit precies bij honden verloopt is nog onbekend. Wel komt de aandoening ook bij muizen en mensen voor en daar is de vererving dominant.

Bij hoeveel honden komt dat voor?

Dit varieert per ras. Er zijn rassen waar het veel bij voorkomt, zoals de Engelse Cocker Spaniel (60%). Bij onze IJslandse hond in Nederland is ongeveer 20% van onze populatie getest. Er zijn 13 honden (5%) met distichiasis aangetroffen. In Finland komt het voor bij 6 honden (2% van de 305 geteste honden), en in Denemarken bij 8 van de 296 (3%). In Zweden, Noorwegen, Duitsland en IJsland wordt distichiasis niet gevonden.

Wat zijn de gevolgen?

De naar binnen groeiende haren prikken tegen het oog (hoornvlies) aan en dit raakt geïrriteerd en beschadigd. Dit kan ernstige vormen aannemen (zie foto). Het oog kan gaan tranen, honden gaan meer met de ogen knipperen, en het oog kan rood worden.

Hoe is het vast te stellen?

Zonder loep zijn de verkeerde haren nauwelijks zichtbaar. De oogarts gebruikt de spleetlamp om de haren te kunnen zien.

Wat is de behandeling?

Men zou de haar (haren) kunnen epilieren, maar dan groeit hij na een paar weken terug. De oogarts is in staat om de haar chirurgisch, met haarwortel erbij, te verwijderen zodat deze niet teruggroeit.

Gevolg voor de fokkerij

Het is onverstandig om met distichiasishonden te fokken. Het gevolg is dat daarmee de populatie gaat toenemen. Bij rassen waarbij de aandoening veel voorkomt zou men kunnen overwegen om twee distichiasishonden te combineren voor de fok. Dan houdt men daarmee de distichiasis-vrije groep ook inderdaad onaangetaast. Men dient zich te realiseren dat met een fokprogramma, welke dan ook, de aandoening niet is "weg te fokken".